Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell växlade åren 1780-1811 Ep...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep.G 12:2

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

BREF: ifrån Kongl. Bibliothecarien C. C. Gjörwell, til Herr Kongl. Secreteraren Jonas Carl Linnerhielm; dat. Stockholm, den 19 Sept. 1794.

Innehåll:

1) återfördt Minne af forna Lycksaligheter.
2) Redogiörelse inför en Vän om vår tilbragte Sommar.
3) ingen Riks-Historia denne gång för Ebbetorps räkning.

Min Vördade Herres och älskade Väns

både kära och sköna Bref af den 1 dennes har jag rigtigt bekommit, och har det blifvit både af mig och Fru Brita-Nora flere gånger igenomläst, just med vällust för våra Hjertan, då det återförde vårt Minne och våra Känslor til de många så glada och sälla Stunder, vi åtnjutit tilhopa på vårt forna Bellevue, omgifne af de mäst förtjusande Utsigter; af Parker och Vikar, med delade Blickar, än åt Staden, än åt Landet, än åt Hofvets, än åt Landsbygdens Folk, än sittande uti Skuggan af Djurgårdens Ekar, än glade vid dess löfrika Strand, altid försälskapade af 2:ne icke så obehagliga, åtminstone rätt beskedliga Land-flickor, dessa ena resp förvandlade til Prästinor tjenande vid Vänskapens Altare, med många andra dylika glada och oskyldiga äfventyr — ja! alt detta har den välgjörande, ehuru dolda, Handen tildelat oss uti det rika mått, som få skördat: Jag för min egen del bekänner gerna, at den sällaste Epoquen af min Lefnad ofelbart varit det Tidehvarf af otta år — ack! hvilket Seculum! — som jag fik oafbrutet framlefva på detta vårt lilla Bellevue; och til hvilken Sälhets åtnjutande där på Stället Herr Kongl. Secreteraren så mycket, så hufvudsakligen bidrog. Skulle jag då icke med innerligaste förnöjelse, med lifligaste Tacksamhet ihogkomma dessa åren, dessa Promenader, dessa Samtal och Lecturer, delade med en den ädlaste, vittraste och känslofullaste ibland Vänner, med en Naturens både Dyrkare, älskare och Teknare? Detta Minne återtager jag så gerna, ty det förer mig likasom til et nytt åtnjutande, det öker i så stor mån Sälheten af de Känslor, jag är så lycklig at ännu och alt vidare kunna njuta.

Jag

Jag har tilbragt min Sommar nästan endast på Solituden, dock gjort, i anseende til granskapet, täta Promenader på Djurgården, åkt et par gånger til Solna och besökt 2:ne gånger Pastor Hackenburg, på et altför vackert Ställe strax utom Horns Tull, på vägen til Fogelsången och Vinterviken. Hos mina kära Barn i Norrköping och på Sätra har jag icke varit, af den kända orsaken, eller af räddhåga för at åka på Landsvägen. Min Societet på Solituden har, utom de mina, endast bestått uti Secreter. Mandorff; en Hofjunkare Dalman och en ung Grefve Snoilsky; om de begge senare bör jag något nämna. Hr Dalman är ifrån Carlscrona, engagerad uti Revisionen och Hof-Rätten, en ädel och ämnesfull Yngling, hwars bekantskap jag kommit at gjöra hos min Vård på Ladugårds-landet, Hr Capitainen Grefve Snoilsky, hwars Systerson han är. Han är dock något för mycket hypochondre, men har elljest de charmantaste Egenskaper; han är vidare nästan för mycket Vän, ty han känner ingen Gräns för Hjertats både utgjutanden och Fordringar. Den unge Grefve Snoilsky åter, Son i Huset, omkring 12 år, är en både til Kropp och Själ den skönaste Yngling jag sedt; och han fattade genast til mig det förtroende, at han aldrig kunde vara ifrån mig. Han talar Fransyska, studerar, ritar och sjunger, kort sagt: han har ovanlige Egenskaper för sina år. Han är Fändrik vid Götha Gardet. Han är dock nu fjerran utur mine armar, såsom varandes nyligen satt af Föräldrarne utomlands uti en mycket välment Pension: måtte deras upsåt lönas af den bästa framgång! – Hofjunkaren Dalman är nu ocksa borta, eller hos sin Far, Kammarherre, boendes på des Gård, Hedingstorp, på Gränsen emellan Småland och Blekinge; men väntas up om 14 dagar, kommer at bo i vårt Granskap, och lärer mycket umgås hos oss: ty, dock i största förtroende sagt, han är lilla Fru Bribris Favorit.

Min Brita-Nora har däremot varit hela denne Sommar en liten ostadig Person. Ständiga Resor til Sätra, och en lång Resa genom hela Södermanland, hafva utgjort hennes förnämsta Sommar-nöjen.

nöjen. Vår Almqvist har köpt et förmånligt och utmed Mälaren väl belägit Rusthåll 2½ mil härifrån, Sätra benämndt, och ej långt ifrån Runsa. Där bo de unga Fru öfver Sommaren med deras lilla Love, en den aldraskönaste Gosse. Gud låte honom bara länge lefva!

Vår lilla Stafva mår så excellent uti Norrköping, at hon ej mera vil dänifrån; så har hon vänt sig vid den orten. Jag beskickade henne i förl. månaden med mit Förtroendes-Råd, John Mandorff, som följde ned med sin Far til Jönköping, och både i fram- och återvägen var ständigt i min Lindahls Hus, och hvar den Skalken rigtigt eröfrade beggers Hjertan. Han lärer de tems en tems förnya detta så angenäma Besök.

Vår Resande Don Carlos har längesedan passerat Alger och Quarantainen vid Livorno, samt lärer nu vara hos Hr Piranesi i Rom. Jag får förmäla hans ödmjuka vördnad hos Herr Kongl. Secreteraren. Gud låte honom komma väl om igen! Bilägger i afskrift et par af de Bulletins, hvarmed jag först hålla honom qvar uti Bekantskapen med Riks-Historien.

Af denna borde jag väl här bifoga et särskildt Capitel; men jag förlorar alt mera Hugen för Historiographien, som är et Bevis at jag är gammal vorden. Vil blott nämna, huru tides här i några dagar gått det christeliga Talet, at Konungen, i anledning af sin första Nattvards-gång, denna Försonings-Act med Gud, skulle hafva fällt sin kraftiga förbön för de nu varande Stats-fångarne. Det lärer snart utvisa sig, hvilket öde dem förestår.

Min Hustru och alla de mina förmäla deras ödmjuka och vänskapsfulla Helsning til samteliga det Nådiga Herrskapet på Ebbetorp; hvartil jag fogar min egen vördnad, samt recommenderar mig aldraödmjukast.